

Forslaget opererer jo også med, at det er alle fartøjer over 24 m, som skal indføres i en periode, og alle typer for fiskeri. Endelig skal jeg understrege, at der faktisk også findes kasser, når det er sådan, at vi taler om industrifiskeriet.

En af de ting, som har været det gennemgående tema i debatten, har været: Ønsker vi et overvågningssamfund – ja eller nej? Sådan har nogle stillet det spørgsmål. Og til det tror jeg egentlig alle kan sige nej. Man ønsker vel ikke et overvågningssamfund som sådant, men vi har i det her samfund valgt – som det også af mange er blevet refereret heroppe fra Folketingets talerstol – på nogle områder at skærpe overvågningen, fordi vi har fundet, at det samfundsmæssigt set var fornuftigt at gøre det.

Så er der selvfølgelig den holdning, at det skal man være varsom med; der skal være begrundelser og der skal være argumentation for at gøre det. Og så er det, at jeg gerne vil referere, hvad der har været begrundelsen og argumentationen for den danske regerings synspunkt og for det synspunkt, som et meget bredt flertal i Rådet tilsyneladende nu vil anlægge.

Lad mig starte med at sige, at jeg meget ofte bliver konfronteret med repræsentanter for de to erhverv, som jeg direkte har med at gøre, men også med politikere, ikke mindst måske fra Venstre og De Konservative, som med god grund siger: Minister, du må sikre, at vi i EU-sammenhæng har ensartede kontrolmuligheder. Det er Danmark, som er gået forrest, når det handler om svigbekæmpelse osv. Jeg er enig.

Jeg har også ofte i debatten været ude for, at der er personer, som giver til kende, at når det gælder fiskerikontrol, så er Danmark meget emsig og de andre meget lempelige. Jeg er ikke enig i fortolkningen, hverken med hensyn til det emsige eller for den sags skyld med hensyn til det lempelige.

Men så må man vel sige: Nu leveres varen, vel i realiteten en ensartet kontrol for alle lande. Det er det, forslaget om satellitter jo er udtryk for. Der er ikke noget med, at det ene land kan gøre det på den ene måde og det andet land kan gøre det på en anden måde. Det er en ensartet kontrol, en kontrol, som ikke på nogen måde kan indikere, hvad man laver om bord på et fartøj, men som udelukkende kan positionsbestemme. Så kan man aftale, om det skal være 1 gang i timen eller det skal være 6 gange i døgnet, eller hvad ved jeg, men dér kan man positionsbestemme. Og der er nogle, der vil

argumentere med, at det er til nøjagtig de samme oplysninger, som i dag skal føres i logbøger og på andre måder, der nu skal bruges ny teknologi.

Vi står altså i en situation, hvor man på baggrund af et forsøgsresultat, hvor ikke blot Danmark, men også andre EU-lande har deltaget, har sat sig ned og konkluderet på dette forsøgsresultat, og konklusionen har været entydig: Med satellitter kan vi nå et skridt videre i en ensartet og forbedret kontrolsituation, når det gælder den samlede fiskeriindsats i hele Fællesskabet. Det var altså fra Kommissionen, og så er der 14 lande, som er enige om det, og så er der Danmark, som ikke er enig – det land, som i øvrigt ved enhver lejlighed beder om ensartethed og fælles kontrolmuligheder!

Jeg har også konstateret nogle parodier i den debat. Jeg har siddet i rådssammenhæng, hvor der er lande, som har været utilfredse med det forslag, som lå på bordet, fordi, som ministrene for disse lande sagde, hvis det bliver gennemført, så er det med så stort et længdekriterium, at der er ingen af deres både, som bliver omfattet. Hvorefter de med forargelse i stemmen sagde: Dermed vil Kommissionen udelukke os fra at få del i den nye teknologi, som satellitterne er udtryk for. Jeg refererer det bare, fordi det også er et synspunkt i den europæiske debat.

Så vil jeg sige: Det koster altid at sætte sig udenfor. Det er velkendt i Folketinget her, og således er det også i europæisk sammenhæng. Det er en beslutning, man skal træffe med åbent visir, havde jeg nær sagt, og det kan også være fair nok at gøre det. Men vi er altså i en situation, hvor der i dette efterår er store danske interesser på spil, og jeg bliver nødt til at sige i forlængelse af den her debat, at Danmark har store interesser, når det gælder industrifiskeriområdet.

Jeg mener, vi har gode argumenter med den måde, vi håndterer vores industrifiskeri på, og vi har strammet op, og det går i den rigtige retning, men der er mange lande, som er særdeles skeptiske, og som bruger det her som en indfaldsvinkel med spørgsmål til mig, som lyder: Hvad er det, Danmark har at skjule? Jeg forklarer selvfølgelig loyalt den danske debat derne.

Jeg vil slutte af med at sige to ting:

Man skal selvfølgelig kende og også efterfølgende vedkende sig de omkostninger, der kan være ved politiske beslutninger.